

crorum Rituum Congregationis Secretario,
in hac parte tantum Derogando recensitæ
Rubricæ, precibus clementer annuere dig-
nata est. Contrariis non obstantibus qui-
buscumque.

Die 23 Aprilis 1863.

C. Episcopus. Portuen. et S. Rufinæ Card.
Patrizi S. R. C. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

D. BARTOLINI S. R. C., Sirius.

B. ANTONIA A FLORENTIA VID. 2 ORD.

DUPLEX MINUS.

Omnis de Com. nec Virg. nec Mart. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatam Antoniam famulam tuam
per omnes vitæ sémitas ad te mirabiliter tra-
duxisti: tribue quæsumus; ut ejus méritis et
exemplis ad cœlestem prætriam perducamur.
Per Dominum.

Lect. 1. Noct. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Antonia honistis parentibus Florentiae na-
ta, post hábitis secundis nuptiis, ad quas eam
parentes ipsi adhortabántur, inter Sosores
Tertii Ordinis sancti Francisci in Florentino
monasterio a sancto Honúphrio nuncupato
nomen dedit. Hinc cum sese ob eximias vir-
tutes omnibus apprime probavisset, Fulgini-

um mittitur, inde Aquilam, ubi monastérium sanctae Elísabeth dicátum quatuórdecim ferme annis sanctissime gubernávit. Deo autem ad majora vocánte, de prima sanctæ Claræ régula amplecténda consílium ínit, ut arctiōri custódia, beata illa solitúdine, in qua Deus ad cor lóquitur, frueretur. In eo proposito á sancto Joanne de Capistráno confirma, Nicoláo quinto summo pontifice adprobante, in coénobium Corporis Christi nomine insigne secéssit, ibique quam cogitaverat régulam cum quatuárdecim sanctimonialibus professa, novo sacrárum vínçinum collegio urbem Aquilam auxit. Loci ejus, et si relúc-tans moderátrix ab eódem sancto Joánne de Capistráno constitúta, nihil antiquius hábuit Antónia, quam ut ad absolutíssimam religio-sæ perfectionis normam concréditas sibi Sorores exemplo præsértim suo informáret.

Lectio V.

Cum vero a modestiam súique despéctum virtutum ómínium caput esse sentiret, demíssissime ac subjectíssime sese habuit, humiliáma quæque officia sibi vindicans. Injuriárum pátiens, propinquórum moléstias, malignórum calumnias, convicia, contumélias et

gravíssimum séxdecim annorum morbum fór-titer pertulit. Quinímmo ne caro adversum spíritum prævaleret, eam asperitáte, inédia, labore contrívit. Paupertatis cupidíssima, ea quæ ad vitam maxime necessária sunt, sibi deesse gaudébat, novisque véstibus Soróres donans, vetústas consumptásque sibi deligébat. Silentii custos sédula, quidquid domésticis curis superésset témporis, id omne tribuebat précibus, íntegras, sæpe noctes, cœlestia meditans, divinique ignis amóre abrépta, os ipsum miro suffúsum rubore nonnumquam osténdit: modo a sénibus abdúcta, modo sublímis e terra inter orándum conspécta est.

Lectio VI.

Verum charitate etiam in próximum Antonia emíciuit. Nulla ex Soróribus fuit, quæ illíus opem, consiliúmque non sit expérta: infirmis præsertim diu noctíque adsistens ac ministrans matérno prorsus affectu eas complectebátur, et dum ægris corpóribus levamen, animæ salutária mórita præbebat. Neque morbis ingravescéntibus, deficiéntibus viribus, sollicitúdo ejus defécit, et quod non valébat ópere, sermóne præstábat. Tandem præcognita suæ mortis hora, sanctimoniáles ad

régulæ observantiam mutuamque charitatem
vehementiori stúdio et verbis hortáta, atque
ecclesiæ sacraméntis muníta, diem óbiit su-
prenum, et ad coeléstem sponsum migrávit
prídie caléndas Martii anno bisextíli millesi-
mo quadrigentésimo septuagésimo secúndo,
ætatis sue septuagésimo primo. At ea, quæ
refúlsit virtus, et miraculorum célebritas ta-
lē illi famam admirationēque apud omnes
comparárunt, ut tandem et Beatæ titulum,
et cultum ab immemorabili ei præstitum Pius
nonus pontifex maximus anno reparatæ salú-
tis millésimo octingentísimō quadragésimo
septimo Apostólica auctoritate confirmavérit.

*In III Noct. Homil. in Evang. Simile est
regnum coelorum.*

DIE 7 JUNII.
BB. STEPHANI, ET RAYMUNDI I. O. ET SOC. MM.

DUPLEX MAJUS

Onim. de com. plur. mart. prater seq.

ORATIO.

Deus pro cuius amore ac fidei tuendæ ze-
lo beati Stephanus, Raymündus, et Socii gla-
diis impiorum occubueré: præta quæsumus;
ut eorum suffragiis in fide stábiles, te semper
ex animo diligámus. Per Dominum.

In I. Noct. lect. Fratres Debitóres.

IN II NOCTURNO.

Leetio. IV.

Quo tempore Tolosána dioecesis lethifera
labe Albigénsium inficiebatur immortális mé-
moriae póntifex Gregorius nomis christifidé-
lium saluti prospiciens, inquisitóres illic mi-
sit lectíssimos viros tum ex Minorum, tum

ex Ordine Prædicatorum. Ex primis erant Stephanus de Narbóna, et Raymúndus de Carbonériis. Ex aliis vero Guillélmus Arnaldi ejusque socii Bernárdus de Rupe Forti et Garcias de Aura. Hisce et charitate et múnere sex alii adjungebantur, nimírum Prior monasterii ex Ordini sancti Benedicti in oppido Avenionéti mónachus Clusinus nuncupátus, Raymúndus Tolosánæ ecclesiæ archidiaconus, Bernárdus ejusdem cléricus, Fortanérius, et Armárus item clérici qui nunciórum munus explebant, laicus demum tabellio Petri nómine. Hosce úndecim una fidei ed muneris societáte conjúntos pari gloriae triúphi immortalisque vitæ Deus reservavit.

Lectio V.

Nam cum eo, quo par erat stúdio et industria missi a pontífice Inquistóres suo múnere fungerentur, Albigenium íra et livor asperius desæviit. Raymúndus ab Alfaro vir selestíssimus, et Albigenium doctrínis imbatus, qui nómine tolosani Cómitis oppido Avenionéti præfector erat, quod oppidum a civitate Tolósæ non longe distat, Inquistóres eorúmque sócios in aedes dynástæ arcessivit.

Ingens patébat aula juri dicúndo comparata. Eo cum ingrési essent Inquistóres eorúmque cónmites supramemorati e latébris dispósiți satellites erumpunt. Adoriantur illos non solum inérmes, sed ultiꝝ alacritérque mori páratos. Nulli igitur exaudítí gémitus aut ejulátus moriéntium, sed læta cántica ex ore occumbéntium personábant, cum ambrosiánum hymnum canéntes voce concordi grates aeterno Deo persóverent. Cóngitit autem corum beata mors anno Dómini millésimo ducentésimo quadragésimo secundo, quarto calendas Junii nocte videlicet Ascensionis Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio VI.

Infandum scelus ac illustris servórum Dei obitus diu latére non pótérant. Vel etiam honíibus tacentibus rem gestam signa et ostérita insólita prædicavérunt, quorum plura réfrunt coévi ac posteriores historici. Omníum ergo ore tamquam veri Christi mártires hábiti sunt, et ecclesiásticus cultus statim illis exhibitus, tum in Tolosana civitate, tun en oppido Avemionéti, ubi corum festum quoánnis ad hæc usque tempora recolitur.

Hunc autem immémorabilem cultum Pius no-
nus pontifex maximus audito prius sacrorum
rituum Congregationis oraculo, adprobavi
octavo idus Septembri anni millésimi octin-
gentésimi sexagésimi sexti.

In III. Nocturno Homilia Dominus, Redemptor noster.

Tem. paschali Homilia Iste locus evange-
licus.

Dear Doctor Chisholm,
I am sorry to hear of the death of Mr. D. G. Miller.
He was a man of great worth and a good friend to us.
Please accept my sincere sympathy in your loss.

Pesso A.T.

inundum esse ut illius seculum Dio-
mias qui inter non pereat. Vol. editio
quintana recensiorum estiam sanguis
tum impedit. Recensiorum dictionis
quintam copiam ad postulata pietatis. Om-
nius quodcumque ad pietatis pietatis
erit ope fundatur non possit nulli-
us habere eam de consideratione certius sis-
tillis expositus, cum in Theologiae servante
et in opib; Aeternitatis immortali locutione
sophicus ad pacem ratus templa locutione

SUPPLEMENTUM

ROMANO—SERAPHICUM

DIE 13 FEBRUARIE

B. VIRGINIAE VIRG. 3 ORD. DUPLEX MINUS

OMNIA DE COMM. VIRG. PRÆTER SEQ.

ORATIO

Deus, qui in famula tua Viridiana cum virginitatis flore mirabiles poenitentiæ fructus conjunxisti: tribue nobis quæsumus; ut ejus méritis et præcibus, poenitentiæ lacrymis ablutti, mundi in conspectu tuo præsentari mereamur. Per Dominum.